

**Robert Alter, *The Art of Biblical Poetry* (1985),
p. 203**

Only in the Song of Songs... is the writer's art directed to the imaginative realization of a world of uninhibited self-delighting play, without moral conflict, without the urgent context of history and nationhood and destiny, without the looming perspectives of a theological world-view.

זהר תרומה ב

Zohar Terumah Chapter 2

יומא דאתגלי שירתא דא,
ההוא יומא נחתת שכינתא
לארעא... איהי כללא דכל
אורייתא, כללא דכל עובדא
דבראשית, כללא דרזא
דאבהן, כללא דגלותא
דמצרים... מאי דהוה, ומאי
דהוי, ומאי דזמין למהוי...
כלא איהו בשיר השירים.

The day that this song was revealed was the same day that the Shekhinah descended to earth... It is totality of the whole Torah, totality of the whole work of Creation, totality of the mystery of the patriarchs, totality of the exile in Egypt... Whatever was, whatever is, and whatever eventually will be... is all in Song of Songs.

1. What is the plain meaning of Shir Hashirim (peshat)?

2. What is the allegory of Shir Hashirim (derash)?

3. What do both share?

Peshat – the Simple Meaning of Shir Hashirim

ב יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
 כִּי טוֹבִים דְּדִיךָ מִיַּיִן.
 ג לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים
 שְׁמֵן תּוֹרֵק שְׁמֶךָ
 עַל כֵּן עַלְמוֹת אֶהְבוּךָ.
 ד מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נָרוּצָה
 הֵבִיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
 נִגְיְלָה וְנִשְׁמְחָה בְּךָ
 נִזְכְּרָה דְּדִיךָ מִיַּיִן
 מִיִּשְׁרִים אֶהְבוּךָ.

ז הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי
 אֵיכָה תִרְעֶה
 אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצֹּהָרִים
 שְׁלָמָה אֶהְיֶה כְּעֹטֶיָה
 עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ.
 ח אִם לֹא תִדְעֵי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים
 צְאִי לָךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן
 וִרְעִי אֶת גְּדֵי־תֶיךָ
 עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים.

2 Let him kiss me of the kisses of his mouth
 for your love is more delightful than wine.

3 Your ointments yield a sweet fragrance
 your name is like finest oil
 therefore do maidens love you.

4 Draw me after you, let us run!
 The king has brought me to his chambers.
 Let us delight and rejoice in your love
 savoring it more than wine
 like new wine they love you!

7 Tell me, you who I love so well
 where do you pasture your sheep?
 Where do you rest them at noon?
 Let me not be as one who strays beside the
 flocks of your fellows.

8 If you do not know, O fairest of women,
 Go follow the tracks of the sheep,
 And graze your kids
 By the tents of the shepherds.

The Five Senses in Shir Hashirim

Sound	
ב:ח - קול דודי הנה זה בא	2:8 – Hark! My beloved! There he comes.
ב:יד - הִרְאֵינִי אֶת מַרְאֵיךָ הִשְׁמִיעֵינִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עֵרֵב וּמַרְאֵיךָ נְאוּהָ.	2:14 – Let me see your face, let me hear your voice. For your voice is sweet and your face is comely.
ב:יב - וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמָע בְּאַרְצֵנוּ.	2:12 – The song of the turtledove is heard in our land.

Sight

ד:א - הַנָּךְ יָפָה רְעִיתִי הַנָּךְ
יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד
לְצַמֶּתְךָ

4:1 – Ah, you are fair my darling. Ah, you are fair. Your eyes are like doves behind your veil.

ה:י - דוֹדֵי צֶחַ וְאָדוֹם דָּגוּל
מִרְבָּבָה

5:10 – My beloved is clear-skinned and ruddy, preeminent among ten thousand.

ד:ט - לִבִּי בָּרְבִי אַחֲתִי כָלָה
לִבִּי בָּרְבִי בֶּאֱחָד [בְּאַחַת]
מֵעֵינֶיךָ

4:9 – You have captured my heart, my own, my bride, you have captured my heart with one glance of your eyes.

Taste

ד:יא - נִפְתַּת תִּטְפְּנָה
שְׁפָתוֹתֶיךָ כֹּלֵה דְבַשׁ
וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ

4:11 – Sweetness drops from your lips, O bride; honey and milk are under your tongue

ה:א - אֶכְלָתִי יַעֲרִי עִם
דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִנִי עִם
חֶלְבִי אֶכְלוּ רַעִים שְׁתוּ
וְשָׁקְרוּ דוֹדִים.

5:1 – I have eaten my honey and honeycomb, drunk my wine and my milk. Eat lover and drink: Drink deep of love!

ה:טז - חִפּוֹ מִמֶּתְקִים

5:16 – his mouth is delicious

Touch

א:ב - יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ

1:2 – Let him give me
the kisses of his mouth

ב:ו - שְׁמֵאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי
וְיָמִינוֹ תַּחְבֵּקֵנִי

2: 6 – His left hand was
under my head, his
right arm embraced
me

ז:ט - אֶמְרָתִי אֶעֱלֶה בְּתִמְרֵי
אֶחְזֶה בְּסִנְסְנֵי

7:9 – I say: let me
climb the palm, let me
take hold of its
branches

Smell

ב:יג - וְהַגָּפְנִים סִמְדָר נִתְּנוּ רִיחַ

2:13 – The vines in blossom give off fragrance

ז:יז - הַדּוּדָאִים נִתְּנוּ רִיחַ

7:14 – The mandrakes yield their fragrance

ג:ו - מִקְטָרֶת מִזֹּר וּלְבוֹנָה מִכָּל
אַבְקַת רוּכַל

3:6 – In clouds of myrrh and frankincense of all the powders of the merchant

ד:ו - אֵלֶּךָ לִי אֶל הַר הַמִּזֹּר וְאֶל
גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה

4:6 – I will betake me to the mountain of myrrh, to the hill of frankincense

ד:יד - נִרְדִּי וְכַרְכֹּם קִנְיָה וְקִנְמוֹן
עִם כָּל עֵצֵי לְבוֹנָה מִר וְאַהֲלוֹת
עִם כָּל רְאִשֵׁי בְשָׂמִים

4:14 – Nard and saffron, fragrant reed and cinnamon, with all aromatic woods, myrrh, and aloes – all the choice perfumes.

Who are the characters?

מלבי"ם (מאיר ליבוש בן יחיאל
מיכל וייזר), הקדמה לשיר השירים

Malbim's Introduction to Shir
Hashirim

ספר בשיר הזה כי המלך שלמה אהב רעיה אחת היפה בנשים ויסגרה בבית מלכותו וישם בנות ירושלים שומרים סביבה, אבל היא היתה אהובת ריע לרועה צאן במדבר. וברחה חמשה פעמים מהיכל המלך אל המדבר אל דודה, בארבעה פעמים הראשונים הושבה אל חצר המלך, ובפעם החמישי לא יכלו לעצור בעדה, יצאה ולא שבה עוד, ובכל שיר ושיר יספר איך יצאה: אל המדבר ונתחברה עם דודה

This song recounts that King Solomon loved one bride, the most beautiful of women, and shut her in his palace and put the Daughters of Jerusalem as guards around her, but she loved a shepherd in the desert. Five times she escaped from the king's palace to the desert to her beloved. The first four times she was returned to the king's court. But the fifth time they could not stop her. She left and never returned. Each song tells how she went out to the desert and united with her beloved.

Is the landscape a metaphor for the woman?

ד:יב - גֵן נְעוּלָה אֶחָתִי כְלָה גַל 4:12 – A garden locked is my
נְעוּלָה מִעַיִן חֲתוּמִים own, my bride, a fountain
locked, a sealed up stream.

ד:ו - יֵאָדָּב לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל 4:6 – I will betake me to the
גְּבֻעַת הַקְּבוּנָה mountain of myrrh, to the hill
of frankincense

ח:יד - בָּרַח דּוֹדִי וּדְמָה לָךְ 8:14 – Hurry, my beloved,
לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַת הָאֵילִים עַל הָרֵי
בְּשָׁמִים swift as the gazelle or a young
stag, to the hills of spice!

Or is the Woman a Metaphor for the Land?

ד:ד - שְׁעִירָךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
נִשְׁגָּלְשׁוּ מִהַר גִּלְעָד... כְּמִגְדַּל
דָּוִד צְנֹאֲרָךְ

4:1,4 – your hair is like a flock of goats streaming down Mount Gilead... your neck is like the tower of David

ז:ה - אֶפְסָךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֵה
פְּנֵי דַמָּשְׁק

7:5 – Your nose like the Lebanon tower that faces towards Damascus

ו:ד - יָפָה אַתְּ רַעֲיָתִי כְּתִרְצָה
נְאוּהַ כִּירוּשָׁלַם

6:4 – You are beautiful my darling, as Tirzah, comely as Jerusalem

ד:יא - דְּבַשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ

4:11 – Honey and milk are under your tongue

1:2-4	The Raaya calls to her Dod
1:5-6	The Raaya speaks to Bnot Yerushalayim
1:7-8	The Raaya speaks to the Dod
1:9-2:3	An exchange of affectionate words between the Raaya and the Dod
2:4-7	The lovesick Raaya expresses her wishes to Bnot Yerushalayim
2:8-17	The Dod calls to the Raaya and she sends him away
3:1-5	The Raaya's good dream about finding the Dod
3:6-11	Bnot Yerushalayim sing songs about King Shlomo's wedding
4:1-5:1	The Raaya and the Dod as bride and groom
5:2-6:3	The Raaya recounts her bad dream to Bnot Yerushalayim and then praises the Dod to them
6:4-12	The Raaya and the Dod praise each other
7:1-7	The Raaya dances with Bnot Yerushalayim and the Dod praises her
7:8-14	The Dod calls to the Raaya and the Raaya reciprocates
8:1-4	The Raaya longs for the Dod
8:5-7	Description of the power of love
8:8-10	the Raaya's brothers make fun of her and she responds
8:11-12	King Shlomo's vineyard compared to the Raaya's vineyard
8:13-14	Dod and Raaya call to each other

Derash – the allegorical reading of Shir Hashirim

[ב] מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב – א"ר יודן: אפילו הדיוט מקלס בלשון זה גנאי הוא לו, ואת אומר מה יפו פעמיך! אלא אינו מדבר אלא פעמי רגלים.

[ג] שררך אגן הסהר – שררך אלו סנהדרין. מה תינוק זה כל זמן שהוא במעי אמו אינו חי אלא מטיבורו, כך אין ישראל יכולין לעשות דבר חוץ מסנהדרין שלהם. בטנג ערמת חטים – זה תורת כהנים. מה כרס זה הלב מכאן והכרעים מכאן והוא באמצע, כך תורת כהנים שני ספרים מכאן ושני ספרים מכאן והוא באמצע.

[ה] עיניך ברכות בחשבון – עיניך אלו סנהדרין שהם עינים לעדה.

[2] *How lovely are your feet in sandals...* - Rabbi Yudan said: Were a common person to offer praise in this sort of language, it would be insulting; and yet you say how lovely are your feet! Rather, it is only talking about the feet of those approaching Jerusalem for the gathering-holidays.

[3] *Your navel is like a round goblet* – this refers to the High Court. Just as an infant as long as he is in his mother's stomach, is sustained only through his navel, so Israel cannot do a single thing without their High Court. *Your belly like a heap of wheat* – this refers to the priestly book of Leviticus. Just as the stomach has the heart above it and the legs below and it is in the middle, so Leviticus has two books before it and two books after it and it is in the middle....

[5] *Your eyes like pools in Heshbon* – your eyes refers to the High Court, which serves as the eyes of the community.

רש"י, הקדמה לשיר
השירים

Rashi's Introduction to Shir
Hashirim

אחת דבר א-להים שתיים זו
שמעתי. מקרא אחד יוצא
לכמה טעמים. וסוף דבר אין
לך מקרא יוצא מידי פשוטו
ומשמעו ואף על פי שדברו
הנביאים דבריהם בדוגמא
...צריך ליישב הדוגמא

One thing God has spoken; two things have I heard (Psalms 62:12). One verse comes out to many interpretations. But in the end, no verse may be removed from its *peshat* and its plain meaning. Even though the prophets said their words in parables, we first must explain the parable...

אבן עזרא, הקדמה לשיר
השירים

Ibn Ezra's Introduction to Shir
Hashirim

ולהיותו בדרכיו תמים
פירשתיו שלשה פעמים.
בפעם ראשונה, אגלה כל
מילה צפונה. ובפעם השניה
יהיה משפטו על דרך
פשוטו. ובפעם השלישית
יהיה מפורש על נתיבות
המדרש.

In order to be complete in its ways, I have interpreted the book three times. The first time, I will explain every difficult word. The second time will be its explanation according to its plain meaning. And the third time it will be interpreted in the path of the rabbinic *midrash*.

Equality in Peshat and Derash

Genesis, before the Sin/Curse	Genesis, after the Sin/Curse	Shir Hashirim
<p>ב:כג-כד - זאת הפעם עָצָם מֵעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי... וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד.</p>	<p>ג:טז - וְאֵל אִישׁוֹ תִּשְׁוֶקְתֶּךָ וְהוּא יִמְשָׁל בָּךְ.</p>	<p>ז:יא - אָנֹכִי לְדוֹדִי וְעָלִי תִּשְׁוֶקְתּוֹ.</p>
<p>2:23-24 – This one at last is bone of my bones and flesh of my flesh... he clings to his wife and they become one flesh.</p>	<p>3:16 – Your desire shall be for your husband, and he shall rule over you.</p>	<p>7:11 – I am my beloved's and his desire is for me.</p>

שיר השירים רבה א

Song of Songs Rabbah 1

בכל השירים, או הוא מקלסן, או
הן מקלסין אותו. בשירת משה הן
מקלסין אותו ואומר (שמות טו,
ב): "זה אלי ואנוהו". ובשירת
משה הוא מקלסן (דברים לב, יג):
"ירכיבהו על במתי ארץ". ברם
הכא הן מקלסין אותו והוא
מקלסן. הוא מקלסן (שיר א, טו):
"הנך יפה רעיתי" והן מקלסין
אותו (שם, טז) "הנך יפה דודי אף
נעים".

In all songs, either He praises
them or they praise Him. In
Moshe's song, they praise him,
as it says: *This is my God and I
will enshrine him*. In Moshe's
song He praises them, as it
says: *He set him atop the
highlands*. But here they praise
Him and He praises them. He
praises them: *Ah, you are fair,
my darling*. And they praise
him: *And you my beloved are
handsome, beautiful indeed!*